L.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Afhændelsen af Usserød Fabrik og den fremtidige Anskaffelse af uldne Varer til Land- og Søhæren.

(Afgiven til Folkethingets Udvalg).

Forinden undertegnede Udvalg, der af Folkethinget er nedsat til at afgive Betænkning over det nævnte Lovudkast, gaaer over dertil, skal det i Anledning af Krigsministerens nedlagte Protest mod denne Sags Fremme bemærke Følgende:

Ministerens Hoved-Argument er det: at denne Fabrik er et Heelstaten tilhørende Activ, hvorover Repræsentationen for Kongeriget ikke kan være competent til at disponere.

Denne Anskuelse kan Udvalget paa ingen Maade anerkjende, saalænge en Heelstatsforfatning ikke har afløst de nærværende Forhold. Udvalget kan det saameget mindre, som det ved allerhøieste Resolution af 10de Februar 1841 (Nye Collegialtidende for 1841 Pag. 595 p. p.) er allernaadigst bestemt:

„at saadanne Forholdsregler skulle tages, „som kunne lede til snarest muligt at „tilveiebringe og sikkre Land- og Søetatens „tilbørlige Forsyning med uldne Varer, „ved en paa fri Concurrence bygget pri„vat Leverance af indenlandske Fabriker; „og skal, saasnart dette Formaal er op„naaet, Armeens Forsyning ved Hjælp af „kongelige Fabriker ophøre,"

i hvilken Anledning nedsattes en interimistisk Commission for Land- og Søetatens Forsyning med uldne Varer og den Usserødske Fabriks Realisation, hvilken Commission tillige meddeeltes den fornødne Instruction for dens Virksomhed i Overeensstemmelse med Hensigten for dens Nedsættelse.

Nu er vel denne interimistiske Commission ved en senere allerhøieste Resolution af 14de December 1848 atter ophævet, og Usserød Fabrik paany underlagt Krigsministeriet; men derved er dog paa ingen Maade gjort nogen Forandring i den tidligere tagne Beslutning om, at Fabriken snarest muligt bør nedlægges.

Det er derimod i bemeldte Resolutions 9de Post paalagt den interimistiske Commission, inden dens Opløsning, at afgive Betænkning og Erklæring om:

„hvorvidt det ansees nødvendigt, at den „usserødske Fabrik fremdeles beholdes og „drives for kongeligRegning, for derfra „at kunne forsyne begge Militair-Etaterne med de behøvende uldne Varer, eller „om man efter den vundne Erfaring i „de Aar, denne Forsyning er foranstaltet „ved Commissionen, tør antage, at Fabriken nu, eller længere frem i Tiden, „kan undværes, og at de for Etaterne behøvende uldne Varer kunne tilveiebringes „paa anden Maade."

Her tales ikke om, at Leverancerne skulle søges tilveiebragte ved fri Concurrence fra indenlandske Fabriker, som den ældre Resolution forudsætter, men ikkun om, at Varerne kunne tilveiebringes paa anden Maade.

Desuden maa det vel være klart, at, ansees allerede den Grund, at Leverancerne kunne erholdes fra indenlandske Fabriker, til-